

pagne kan købes for 8—10 Kr., og følgende vil for Restauranter og almindelige handlende Prisen rimeligvis være 5—6 Kr. Hvis en Restauratør da forlanger 20—30 Kr., beregner han sig en saadan Avance, at selv om der kommer en Afgift til af de 5 Kr. pr. Flaske, som er den virkelige Indkøbspris, kan han meget godt blive staaende ved den Pris, han i dette Øjeblik forlanger. Han kunde gøre det. Jeg kan naturligvis ikke indestaa for, at man ikke gaar til at forhøje Prisen flere Gange, men det er sikkert, at fordi der skal betales en Afgift af 5 Kr. pr. Flaske, behøver man i og for sig ikke at fordoble Prisen. Om Rødvin er der sagt, at den Rødvin, som nu koster 1 Kr., maa gaa op til mindst 2 Kr. Nej, den Rødvin, der sælges for 1 Kr., staar ikke den handlende eller Restauratøren i mere end 30—35 Øre, og hvis han tager 1 Kr. for den, har han en meget betydelig Fortjeneste. Hvis han vil lægge Skatten til, kan han nøjes med 1 Kr. 35 Øre. Men hvis hans Kunder vil betale 2—3 Kr. pr. Flaske, hvad skal saa Staten gøre ved det? Det kan vi aldrig gaa imod. Men naturligt er det ikke.

Jeg maa sige nogle Ord om det Spørgsmaal, som er rejst fra flere Sider, om der ikke var Mulighed for at gaa til en Afgift af private Beholdninger i Lighed med den Afgift, som nu forlanges af de handlende. Jeg har naturligvis overvejet dette Spørgsmaal, det laa meget nær, det er ikke noget, jeg behøver at komme i det høje Folketing for at blive underrettet om. Men jeg maa sige, at det har forekommet mig indtil nu saa administrativt uoverkommeligt, at jeg ikke kan fremsætte Forslag derom, og jeg skal angive mine Grunde derfor. Jeg skal da først sige, at naar man tror, der ligger kolossale Vinlagre hos private, ved jeg ikke noget derom. Det er muligt, at der gør det, det er muligt, at nogle af de nye Rigmænd har forsynet sig med saadanne Beholdninger, praler med dem endda, men jeg kender ikke noget dertil, og jeg ved ikke, hvorfra andre ved det saa bestemt. Men det kan jo være. Skal vi imidlertid sætte noget saadant i Værk, er det, som det ærede Medlem fra Æbeltoft-Kredsen sagde, et meget ubehageligt Posekigeri. Det er ikke hyggeligt at skulle undersøge Folks Kældere og andre Rum for at finde, hvad de har af Vin. Dernæst vil jeg sige, at den Efterbeskatning, vi har haft ved Spiritusloven af 1912, lykkedes ikke helt, ja, man kan sige, at den var lige ved at mis-

lykkes. Men det var dog lettere den Gang, for det var en ringe Afgift, der var Tale om, i Forhold til hvad der her kan blive fordret. Men endelig skal jeg gøre opmærksom paa, at vi har jo ikke gjort det med Spirituosa, da vi vedtog Afgiften paa Spirituosa. Efter at vi havde vedtaget først Forbudet og dernæst Afgiften her i Rigsdagen, var der ingen, der fandt paa, at man skulde gaa ud og undersøge, hvor meget Likør, Cognac og Brændevin Folk ejede, og naar vi ikke gjorde det den Gang, er det mærkeligt, at vi skulde gøre det nu. Paa den anden Side vilde det være mærkeligt, at man i saa Fald ikke skulde tage Spiritus med. Men De vil dog alle indrømme, at det vil være umuligt nu at lade Folk betale Afgift af, hvad de har liggende af den Art fra før Afgiftens Indførelse. Da var der ingen, der rejste det Spørgsmaal, og det laa dog lige saa nær som nu.

Finansielt betyder en saadan Fremgangsmaade ikke stort. Som allerede det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) gjorde opmærksom paa, vil det ikke være saaledes, som jeg har set naivt fremstillet, at der ligger Beholdninger til 20,000—30,000 Kr., og der har vi en Skat af 20,000—30,000 Kr. at tage. Nej, de Folk vil opgive, at de i de 5 Kvartaler, her er Spørgsmaal om, kun vil drikke et Minimum af det, de har liggende, nogle Hundrede Flasker maaske, og de vil angive, at de vil drikke af den billigste Vin, de har, og det kan ogsaa være, at de vil gøre det, men saa bliver Afgiften saa ubetydelig, at det ikke er Umagen værd at gaa rundt og kræve den ind. Og hvem vilde bære sig anderledes ad? Maaske de allermest pralende, som drikker Champagne hver Dag, vil finde en Fornøjelse i at opgive Champagne, men jeg tror det oprigtig talt ikke. Jeg deler den Mening, det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds udtalte, at naar man skal opgive paa Tro og Love, vil man opgive paa Tro og Love, men der vil være en stor Fristelse for dem med Champagnen til at opgive Rødvinen og af en Fejltagelse komme til at drikke Champagnen senere hen. Og hvor skal saa Grænsen være? Det skal vel ikke være saaledes, at enhver, der har nogle faa Flasker liggende, skal betale, for saa kommer man ind paa en skrigende Uretfærdighed. Sæt, at en Mand, som ikke har særdeles godt Raad, har købt 50 Flasker Rødvin til 1 Kr. pr. Flaske, og han skal have en Familiefest, hvor der skal drikkes 20 Flasker, skal han saa virkelig sættes i en Skat af 50